

## בולעטין # 138 - אדר תשל"ד לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

### יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

### מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

## העמק דבר על דברים פרק א פסוק לג

(לג) ההלך לפניכם וגו'. לפי סדר הדברים היה ראוי להקדים גם זה הפסוק לפני סיום דבריו ובדבר הזה וגו'. אלא בשביל שהיה מקום לטעון הן הוכחת יפה שבעת יציאה ממצרים היה הרצון להכניס זה הדור לא"י והיינו נאהבים לפניו ית'. אבל אחר שנכשלנו בקברות התאוה או אחר שנכשלנו לבקש מרגלים והנהגה טבעית נשתנה הרצון והנהפך לאויב לנו ורצונו לקיים את הטף לפניו. ואם כן אין הוכחה מן המן ובאר. שאחר שכבר נעשה היה לטבע שאויר המדבר יגדל זרע גד בהליכות הטל כאשר יש עוד היום באותו מקום מן וכן הבאר כמשגם כן בפ' חקת. ואם כן אין בזה הוכחה. על זה הוצרך משה להוכיח מזה שהולך ה' בכבודו לפניו יומם ובעמוד אש לילה. וכ"ז ודאי לא נעשה לטבע שהרי אין המקום גורם ואינו כן בכל המדבר אלא לפניו ממש. ורק לראתכם בדרך וגו'. הרי שלא נשתנה האהבה ומשום הכי הפסיק משה בינתים לומר ובדבר הזה וגו' להוכיח שגם אחר שדבר ה' בחורב גם כן לא נשתנה הרצון (והנה בפ' שלח לא נזכר כל הוכחת משה רבינו וטענותיו עמהם. ובזה אין שום קושי וכזה רבות בתורה. אבל זה פלא דשם מבואר עיקר חטא ישראל שאמרו כת אחת כי חזק הוא ממנו וגם הכת שסירבו על עיקר ביאה לא"י משום שסירבו על עול תורה ומצות. ועל זה לא מצינו שום טענת משה שטען עמהם מהטעם שכתבנו שם י"ד ו' שאין משיבים למאן דפקר. ורק בשביל הכת שאמרו בשנאת ה' אותנו וגו' ביאר משה רבינו כאן את טענותיו אתם. ולמאי ביאר מ"ר כאן בערבות מואב את טענותיו אשר עם אותו הכת דוקא. אלא כ"ז היה בשביל דורות הבאים. בשכבר ידע והודיע

להם כי מוכנים המה שיהיו מפוזרים בארצות ובטרופי הגלות יגיעו לצרות רבות ושמדות כאשר יבא עוד להלן ד' ל'. וידע משה רבינו שאז לא יחשבו עם ה' כי אין יכולת ח"ו להושיעם בעת צרה וכבר ראו מעשה ה' אפי' בהשגחה נסתרה. וגם לא יחפצו להנתק מהשגחת ה' אחר שיהיו בארץ לא להם וטבע הארץ אם יהי טובה או רעה לא להם היא. וכל ישעם וכל חפצם שיהיה הקדוש ברוך הוא משגיח עליהם כמשגם כן בס' ויקרא כ"ו ל"ה מן הפסוק והנשארים בכם וגו' והלאה. אבל זה הטענה ששנא ה' אותם ומאס בהם תהי' מצוי ומורגל בפי עם ה' הנאנחים והנאנקים מורדף בלי חשך. עד שימי' הנביא אמר המאוס מאסת את יהודה וגו'. על כן הקדים מ"ר לספר כי בהיותם במדבר גם כן עלה בדעת כת אחת מישראל לחשוב גן. והוכיחו בדמיונות כוזבות כי כן הוא מצד שראו חוזק הכנעני ובני ענק. וכל הוכחות שהוכיח משה להם כי טועים הם לא הועילו להם. אבל הרי אנו רואים עתה שלא הי' אלא דמיון כוזב. כך כל מה שאנחנו רואים וחושבים כזה אינו אלא דמיון שוא. אלא כך וכך רצונו ית' וכבודו ולא מחשבותינו מחשבותיו).

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)